

Full diocesà

31 de març del 2019

p5 – Jornada de l'Esperit Sant

p8 – "Primeres passes (I)", glossa del bisbe

Vuit segles de presència franciscana al Marroc

La Custòdia Franciscana del Marroc celebra enguany un any jubilar en ocasió del vuitè centenari de l'arribada dels primers framenors enviats des d'Itàlia per sant Francesc d'Assís l'any 1219.

La inauguració d'aquest VIII Centenari tingué lloc el dia 16 de gener, quan se celebrà solemnement en la Custòdia Franciscana del Marroc la memòria dels sants màrtirs de Marraqueix, sant Berard i companys, martiritzats allí l'any 1220.

Actualment la Custòdia Franciscana del Marroc està integrada per vint religiosos provinents de diverses entitats de l'orde franciscà; hi practiquen la vida religiosa al servei de l'Església local i del poble, com també al servei de la promoció del diàleg fratern i interreligiós.

Aquest any jubilar coincideix amb els vuit segles de la trobada de sant Francesc d'Assís amb el soldà Al-Malik El-Kamel a Damietta, l'any 1219, trobada que ha esdevingut un paradigma de relació fraterna i diàleg interreligiós. En ocasió d'aquest any jubilar el papa Francesc ha escrit una carta on recorda aquesta trobada del Sant d'Assís amb el soldà. En aquest document, adreçat al cardenal Leonardo Sandri, delegat pontifici per a aquestes commemoracions, hi presenta la figura del «Poverello» com a home de pau que veié en el Creador el pare comú de tots els homes, germans els uns dels altres.

Al cap de vuit segles Francesc d'Assís continua essent un profeta per als nostres dies, ja que en el temps de les croades es presentà com a home de pau.

«Ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat»

Diumenge IV de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre de Josuè

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte.» Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

(5,9a.10-12)

Salm responsorial

Tasteu i veure que n'és de bo el Senyor.

(Salm 33)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

(5,17-21)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: "Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arreplegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en

aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se n'anà a trobar el seu pare. »Encara era lluny que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu." Però el pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem retrobat." I es posaren a celebrar-ho. »Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat amb bona salut, ha fet matar el vedell gras." El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?" El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat."»(15,1-3.11-32)

«Pare, he pecat
contra el cel i
contra tu»

Un pare incomprensible

Jean Hakolimana, prev.

El títol tradicional de «paràbola del fill pròdig» és inadequat. Es fixa en el fill, quan el que de debò instrueix és el comportament del pare, imatge de Déu. S'hauria de dir del «pare incomprensiblement bondadós». És que aquest fill fa coses imperdonables en la seva cultura. Demanar l'herència quan el pare viu encara, és donar-lo per mort. Això ja és gravíssim. A més, trenca la solidaritat familiar i la seva supervivència econòmica forçant una repartició de les terres que sol ser perjudicial. Humanament parlant, la majoria dels oients de Jesús se sentirien més identificats amb el germà gran que no pas amb el pare, un pare sense autoritat que, cedint als capricis del seu fill petit, posa en risc l'honor i el futur de tota la família.

El comportament del pare es fa encara més incomprensible quan torna el fill indigne. Li ofereix el perdó abans que es declari culpable, el restableix en el seu honor de fill sense res a canvi, li fa una inserció social organitzant una gran festa. Per al fill gran n'hi ha per a enfadar-se, tan enfadat que es posa al marge de tot: al pare que insisteix subratllant que qui torna és «el teu germà», ell li replica parlant de «el teu fill». En el millor dels casos festejaria alguna cosa «amb els seus amics», no pas amb el seu pare o el seu germà. Enfront del pecat, l'home imperfecte s'indigna molt més que no pas Déu, un Déu escandalosament clement a qui retraïem la ineficiència i la poca contundència. Justament per això és Déu i no pas un home. Imitant-lo, guanyaríem molt en paciència i humilitat. Com deia Foucault, «és lleig ser digne de càstig, però poc gloriós castigar».

La imatge

L'abraçada del Pare que acull el fill que torna a casa després d'haver gastat els béns familiars en dones que no estimen és allò que se sol recordar de la paràbola d'avui.

Però no passem pantalla, ans aprofundim: què vol dir que Déu és Pare àdhuc dels qui se n'han apartat, que allò que dóna no ho trobem enlloc més, si covem en el cor enveja pel fet de no ser reconeguts més que altres.

[El retorn del fill pròdig \(1907\)](#)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

1 dilluns

— Sant Venanci
— Santa Teodora
Comença abril, mes consagrat als Dolors i la Soledat de la Mare de Déu
Is 65,17-21/Salm 29/Jn 4,43-54

2 dimarts

— Sant Francesc de Paula
— Santa Maria Egipcíaca
Ez 47,1-9.12/Salm 45/Jn 5,1-16

3 dimecres

— Sant Sixte I
Is 49,8-15/Salm 144/Jn 5,17-30

4 dijous

— Sant Benet de Palerm
— Sant Plató
Ex 32,7-14/Salm 105/Jn 5,31-47

5 divendres

Dia d'abstinència
— Sant Vicenç Ferrer
— Santa Emília
— Santa Irene
Sv 2,1a.12-22/Salm 33/Jn 7,1-2.10.25-30

6 dissabte

— Sant Guillem
— Sant Marcel·lí
Jr 11,18-20/Salm 7/Jn 7,43-53

7 diumenge V de Quaresma / Cicle C

— Sant Joan Baptista de la Salle
— Sant Sadurní
— Sant Epifani
Is 43,16-21/Salm 125/FI 3,8-14/Jn 8,1-11

Cateaventura a Sant Ramon, un dia per a recordar

Equip de Catecolònies

El passat dia 9 de març l'equip de Catecolònies va viure una Cateaventura "xulíssima".

Uns noranta infants de diverses parròquies del bisbat van participar en aquest encontre. Enguany van anar a descobrir la vida de sant Ramon Nonat.

El punt de partença fou el Portell, poble on va néixer el sant. Allà expliquen la vida del sant i, tot seguit, van caminar fins al poble de Sant Ramon. El dia fou preciós, el sol radiant els va acompanyar tota la jornada.

Van visitar el Santuari i feren una catequesi aprofundint en l'eucaristia, un dels amors del sant. La dinàmica catequètica fou articulada per grups i controls: tot un repte per als

petits i per als catequistes.

A la una del migdia celebraren la Santa Missa tots junts. Llavors, després de l'acció de gràcies, van dinar al claustre del monestir i començaren una tanda de jocs d'allò més divertida. La companyia de la comunitat de Sant Ramon amb els seus novicis fou un gran ajut.

Finalment, es va fer una representació, un tast dramatitzat de l'aventura que els espera a les Catecolònies per terres vigitanes.

No us expliquem gaire cosa més perquè tot continua a les Catecolònies del 7 al 14 de juliol. Seguirem informant.

Us hi esperem!

Necrològica

Mn. Camil Viladrich i Casas

El dia 16 de març va morir Mn. Camil Viladrich i Casas, prevere resident a Berga i vicari de la Valldan, a l'edat de setanta-nou anys. Mn. Camil Viladrich havia nascut a Olius el 6 de desembre de 1939. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1951 i fou ordenat prevere el 14 de juliol de 1963.

Durant els seus anys de ministeri va servir pastoralment algunes parròquies de l'Urgell, el Solsonès i el Berguedà. També va ser director del col·legi menor Lacetània i professor de religió de l'Escola Professional de Solsona. Fou membre del Consell d'Economia i del Consell Presbiteral.

Des de la diòcesi volem agrair a Mn. Camil tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria.

Jornada de l'Esperit Sant dels sopars Alpha

Teresa Valero i Melgosa / Coordinadora Alpha-diocesi

El dia 16 de març va tenir lloc la jornada de l'Esperit Sant dels sopars Alpha del nostre bisbat. Enguany van participar-hi sis parròquies. El Seminari de Solsona era ple a vessar de persones que, amb una barreja d'il·lusió, recel, por, però amb molta confiança i el cor obert, es van acostar a demanar l'Esperit Sant.

Pas a pas al llarg de la jornada van anar coneixent millor «Qui és, què fa i com puc omplir-me de l'Esperit Sant». Les ponències van ser conduïdes pel bisbe Xavier i per Mn. Marc Majà.

Resta el record de tantes persones que s'han sentit colpides com mai per un amor desbordant. Surt del cor una gran exultació, un «gràcies, Senyor, tu ets gran, tu ets poderós». Ben segur que la conversió pastoral que tan anhelem, només serà possible amb un exèrcit de deixebles plens de l'Esperit.

El Seminari, missió de tots. Els seminaristes visiten les parròquies

Els seminaristes, amb motiu del Dia del Seminari, es van fer presents en les diverses Unitats Pastorals Parroquials per tal d'oferir el seu testimoni vocacional. Fer als fidels laics partícips de les seves històries, de com Déu ha marcat la seva vida ha estat una experiència realment profunda, ja que els nois han pogut palpar la gran comunió existent entre el poble de Déu i el presbiteri, veient així la gran quantitat de persones que els porten a la pregària.

Els seminaristes estan realment agraïts per com se'ls ha acollit a les diferents parròquies. L'estima rebuda ha estat per a ells una empenta en el seu camí vocacional. Publiquem unes breus paraules de cadascun d'ells:

“Per a mi ha estat una experiència molt enriquidora, ja que he pogut veure les persones que en un futur vull servir com a mossèn”. **Jordi**

“Portar Jesús als altres ha estat una gran experiència”.
F. Javier

“M'ha impressionat veure la gran estima de la gent cap el sacerdoti”. **Rubén**

“He donat gràcies a Déu per haver pogut sentir al Crist entre aquells que m'han escoltat”. **Cesc**

La llibertat religiosa: la més alta dignitat de l'home

Marta García Campos / Ajuda a l'Església Necessitada

«La llibertat religiosa, dret fonamental de l'home, reflecteix la seva més alta dignitat, la de poder buscar la veritat i d'adherir-s'hi»; en definitiva, la de poder establir la relació humana més important, la relació amb Déu.

Així ho reconeix també l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans: «Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió: aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, així com la llibertat de manifestar la pròpia religió o la pròpia creença individualment o col·lectivament, tant en públic com en privat, per l'ensenyament, la pràctica, el culte o l'observança.»

De fet, el dret a la llibertat religiosa està «tan lligat a la resta de drets fonamentals [...] que és com una prova de l'observança de la resta de drets fonamentals», com són els drets a la llibertat d'educació, expressió, vot, associació, pensament, premsa o manifestació...

Més de la meitat de la població mundial viu en països on no es respecta la llibertat religiosa. Aquest dret fonamental és vulnerat en 38 països, un 20% del total mundial, tal com queda palès en l'Informe sobre Llibertat Religiosa al Món, publicat recentment per la Fundació Pontifícia Ajuda a l'Església Necessitada a nivell inter-

La derrota
de Daesh
dóna
esperança a
les minories

nacional. Aquest informe, editat biennalment, analitza de forma detallada l'estat d'aquest dret per a tots els credos arreu del món.

Avui dia, més de la meitat de la població mundial, el 61%, viu en països on no es respecta la llibertat religiosa. Les violacions d'aquest dret es materialitzen de manera concreta a través de la discriminació i la persecució.

La primera apareix quan la intolerància s'institucionalitza i es promulguen lleis o normes que només s'apliquen a un grup en concret i no pas a la societat en general. Això succeeix en 17 països, com ara Egipte, on les polítiques discriminen els no musulmans.

La persecució, per la seva banda, consisteix en programes actius per a exterminar, expulsar o sotmetre un grup religiós, sovint acompanyats de violència. És el cas de 21 països, com Corea del Nord, el país més hermètic del món i el pitjor per a la llibertat religiosa, de la qual es neguen tots els preceptes.

Ombres a la Xina i a l'Índia

La llibertat religiosa s'ha deteriorat en els últims dos anys en més de la meitat dels països on ja es vulnerava aquest dret, en particular en dos països asiàtics: la Xina i l'Índia. En el país més poblat del món, el règim del president Xi ha adoptat noves mesures restrictives contra els grups religiosos que considera refractaris al domini xinès. En el cas de l'Índia, la violència contra cristians, musulmans i altres minories s'ha intensificat. La impunitat contra els agressors l'encoratja i les lleis anticonversió en 6 dels 29 estats dels països són la prova.

61%

de la POBLACIÓ MUNDIAL

VIU en països on

NO ES RESPECTA

la llibertat religiosa

Esperança a Síria i a l'Iraq

Ara be, no tot són ombres. La derrota militar, contra tot pronòstic, dels grups terroristes a Síria i a l'Iraq (Daesh, l'Estat Islàmic) ha permès que les minories religioses de la zona hagin pogut començar a tornar a les seves llars. L'evolució de la llibertat religiosa és en aquests casos favorable i constitueix una llum que resplendeix dins la foscor. Més del 50% de les famílies obligades a fugir en el 2014 han retornat a les seves poblacions d'origen a la plana de Nínive. La reconstrucció de cases i esglésies és signe d'esperança i una aposta per recuperar la confiança perduda i la convivència.

A Occident, els atacs extremistes motivats principalment per l'odi religiós han augmentat de manera preocupant. Els atemptats fan pensar, tot i que constitueixen una amenaça universal, en el que l'informe qualifica de terrorisme de veïnat.

Aquest estudi vol ser una contribució, potser modesta però necessària, a la pau. Davant la letargia internacional dels responsables polítics i religiosos, que ridiculitzen o menyspreen els drets de les minories, la llibertat religiosa constitueix un camí imprescindible per a la construcció d'una pau veritable i duradora, aspiració profunda de tots els pobles.

Primeres passes (I)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

A la glossa "I a la nostra diòcesi, què?" em vaig comprometre a anar-vos comunicant les mesures concretes que duríem a terme en relació als abusos a menors que s'haguessin pogut produït a la diòcesi i a la protecció dels menors i adults vulnerables a partir d'ara. És ben escaient fer-ho en aquest temps de Quaresma, puix que la realitat dels abusos, la transparència de l'Església en aquest tema i el treball per fer de les comunitats cristianes un lloc segur és un magnífic propòsit de conversió.

Us comunico que he creat una Comissió d'Atenció a les Víctimes d'Abusos Sexuals i de Protecció dels Menors i Adults Vulnerables a la diòcesi de Solsona. Li he encomanat les tasques a les quals em vaig comprometre a través de la nota que els bisbes de Catalunya vàrem publicar recentment i que vaig concretar en la meva primera glossa sobre el tema. És una comissió presidida per una dona i formada per dues dones i dos homes.

El prevere d'aquesta comissió ja ha assumit la responsabilitat d'analitzar els expedients, juntament amb un altre sacerdot, de tots els mossens que han actuat a la diòcesi des de l'any 1930, per tal que totes les possibles víctimes d'abusos que estiguin vives tinguin la certesa que per part nostra s'ha esbrinat si hi ha hagut algun tipus d'ocultació i, si fos el cas, es pugui re-

conèixer públicament i es pugui demanar perdó.

També, s'ha creat una oficina d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals a menors. Poso a la vostra disposició el següent correu electrònic: abusos@bisbatsolsona.cat i el telèfon 677 83 05 03, perquè tota possible víctima o persona coneixedora d'algun delictes comès per part d'algun clergue ho pugui denunciar. No dubteu que si els delinqüents són vius actuarem determinadament, d'acord amb les lleis vigents, i cercant des del primer moment evitar qualsevol altre delictes. Us demano que els interessats tingueu el coratge de revelar el que va passar o el que sabeu. Entenc el dolor que suposa remoure aquests records, però penseu que el silenci és complicitat amb els delinqüents i desprotecció per a futures víctimes.

Abans d'acabar l'any, la comissió farà públic un informe que, bo i salvaguardant la identitat de tothom, revelarà la magnitud del problema dels abusos sexuals a menors per part de clergues a la diòcesi de Solsona des del 1930 fins a l'actualitat. La transparència i la purificació de la memòria depèn sobretot de les denúncies que les víctimes facin ja que, com vaig dir, no consta a l'arxiu secret de la diòcesi cap expedient amb denúncies d'aquest tipus. És temps també, que els possibles rumors arribin a aquesta oficina perquè es puguin endegar les investigacions oportunes.

